

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου,

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Κύπρου,

Χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη ἀπό τοῦ ἐν Βηθλεέμ τεχθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰω. α', 14).

Εἶναι παράδοξο καί ἀκατάληπτο τό γεγονός τῆς σάρκωσης τοῦ Θεοῦ. Καί ὅμως, ὅ,τι φαινόταν ἀδύνατο καί ἀπρόσιτο στήν ἀνθρώπινη λογική, τό πραγματοποιεῖ ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, «πρό πάντων τῶν αἰώνων» γεννηθεῖς, τίκτεται στή γῇ «ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», ἀπάτωρ ἐκ μητρός. Ἡ πλάνη τῶν εἰδώλων καταργεῖται καί οἱ ἀνερμάτιστα περιπλανώμενοι ἄνθρωποι βρῆκαν στή ζωή τους «ἄγκυραν ἀσφαλῆ καί βεβαίαν» (πρβλ. Ἑβρ. στ', 19).

Εὐλογα, λοιπόν, ὁ ἱερός ὑμνογράφος προτρέπει: «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοί ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τά ὄρη Χριστοῦ γεννηθέντος». Ὁ Θεός, μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, ὁλοκληρώνει ἐκεῖνο, γιά τό ὅποιο ἔπλασε τόν ἄνθρωπο. Καί τόν ἔπλασε, ὄχι γιά νά περιπλανᾶται στά σκιερὰ μονοπάτια τῆς ἁμαρτίας, ἀλλ' οὔτε καί γιά νά μείνει μόνιμος κάτοικος ἐκείνου τοῦ πρώτου, ἐπίγειου, παραδείσου, ἀλλά γιά νά φτάσει στή «βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Καί ὑπάρχει οὐσιώδης διαφορά μεταξύ παραδείσου καί οὐρανοῦ. Στόν πρῶτο, ἔπλασε ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο ἀπό γῆ

καί ὕδωρ. Στό δεύτερο, τόν ἀναδημιουργεῖ, μέ τή σάρκωση τοῦ Χριστοῦ, μέ ὕδωρ καί πνεῦμα. «Σήμερον», λοιπόν, «Θεός ἐπί γῆς παραγένονε, καί ἄνθρωπος εἰς οὐρανοῦς ἀναβέβηκε», κατά τήν ὕμνολογία μας.

Ὡς παντοδύναμος, θά μπορούσε μέ ποικίλους ἄλλους τρόπους νά ἐκπληρώσει τό σκοπό Του ὁ Θεός. Ἐπιλέγει τή σάρκωση τοῦ Υἱοῦ Του, γιά νά μπορέσουμε νά διδαχθοῦμε ἀπό τό παράδειγμά Του καί νά ἀγιασθοῦμε μέ τή διδασκαλία Του. Λέγει χαρακτηριστικά ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ... σωφρόνως καί δικαίως καί εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι» (Τίτ. β', 11-12).

Ἦταν ἀναγκαία, κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, καί γιά ἕναν ἄλλο λόγο ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐπρεπε Αὐτός νά λειτουργήσει ὡς «μεσίτης». Καί γιά νά γίνει πραγματικός μεσίτης, ἔπρεπε νά ἔχει συγγένεια πρός τό μεσιτευόμενο, νά μετέχει καί τῆς θεότητος καί τῆς ἀνθρωπότητος. Ἔτσι, ὁ Υἱός καί Λόγος ἔγινε «μεθόριος», συναπτόμενος μέ τόν Θεό - Πατέρα, ἔνεκα τῆς ὁμοουσιότητας, καί ὄντας ἐνωμένος μέ τούς ἀνθρώπους, ἔνεκα τῆς ἀνθρώπινης φύσης Του. Μέ τόν τρόπο αὐτόν, «τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διελύθη» καί «ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ ἠνώθησαν». Γι' αὐτό καί «σκιρτᾷ πᾶσα ἡ κτίσις, διά τόν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ Σωτῆρα Κύριον».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Αὐτό τό σκίρτημα τῆς χαρᾶς, γιά τή μεγάλη ἐορτή τῆς χριστιανικῆς οἰκουμένης, δέν μπορούμε, δυστυχῶς, οὔτε καί φέτος νά τό αἰσθανθοῦμε πλήρως οἱ Χριστιανοί τῆς Κύπρου. Ἀντίθετα, μάλιστα, ἕνα βαρὺ κλίμα πλανᾶται στίς καρδιές ὅλων μας καί ἐπισκιάζει ὁλόκληρη τήν Κύπρο. Ψηλαφοῦμε ὅλοι ὅτι ἡ καθ' ὅλα δίκαιη ἐθνική ὑπόθεσή μας καταβαρυνθώνεται καθημερινά. Ὁ Ἑλληνισμός τῆς Κύπρου καταποντίζεται ὅλο καί πιο πολύ, καί πολύ φοβούμαστε ὅτι σέ λίγο οὐδεμία δύναμη θά μπορεῖ νά τόν ἀνεβάσει καί νά τόν σώσει.

Αἰτία τῆς μεγάλης τραγωδίας, πού ζοῦμε, καί τῆς ἀφάνταστα

μεγαλύτερης απειλής, πού επικρέμεται πάνω μας, είναι ασφαλώς ή Τουρκία καί τά ξένα συμφέροντα. Δείξαμε, ὅμως, καί ἡμεῖς ὀλιγωρία στή διεκδίκηση τῶν δικαίων μας. Ἐπιδιώκοντας μίαν ὑποφερτή λύση, ὀδηγηθήκαμε στόν κατήφορο τῶν συνεχῶν ὑποχωρήσεων, χωρίς, οὔτε στό ἐλάχιστο, νά καμφθεῖ ή τουρκική ἀδιαλλαξία. Καί ἀντί νά καταγγείλουμε παντοῦ τήν Τουρκία, τήν ἀπαλλάξαμε ἀπό τήν ἐνοχή τῆς εἰσβολῆς καί τό ἔγκλημα τῆς ἐθνοκάθαρσης καί τοῦ ἐποικισμού, πού διενεργεῖ, ἀποδίδοντας μάλιστα στό λαό μας εὐθῦνες καί δημιουργώντας του ἐνοχές γιά τά δεινά του. Μπήκαμε, ἔτσι, ἡμεῖς στή διεθνῇ ἀπομόνωση καί ἔμεινε ή κατοχική δύναμη ἀνενόχλητη νά παρουσιάζεται ὅτι ἐπιζητεῖ διακαῶς λύση, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμαστε ἀδιάλλακτοι.

Καί ἀπό τήν ἄλλη, ἐξαντλοῦμε τίς διεκδικήσεις μας στίς διευκολύνσεις τῆς καθημερινότητας, μέ τά αἰτήματά μας νά περιορίζονται στό ἄνοιγμα καί ἄλλων διόδων πρὸς τά κατεχόμενα μέρη μας. Ξεχάσαμε σιγά-σιγά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ τόπου μας καί ἀδιαφοροῦμε γιά τήν καταπάτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων μας. Καί τό χειρότερο, ἀνεχθήκαμε νά παραβιάζονται οἱ ἀρχές τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ἀπό τούς ἰδίους τούς ἐκπροσώπους τοῦ Διεθνοῦς Ὁργανισμοῦ, καί κάθε παρέμβασή τους στό θέμα μας κατάντησε νά συνιστᾷ κίνδυνο γιά τήν ἐθνική ἐπιβίωσή μας.

Τήν κορύφωση αὐτοῦ τοῦ κινδύνου βιώνουμε ἰδιαίτερα αὐτήν τήν περίοδο. Καί ὅλες οἱ πληροφορίες μιλοῦν γιά ἀφόρητες πιέσεις, πού θά ἐξασκηθοῦν πρὸς τή δική μας πλευρά, ἀπό ἐκείνους πού τάχθηκαν νά ὑπερασπίζονται ἀρχές, μέ ἐκβιαστικά διλήμματα καί ἀσφυκτικά χρονοδιαγράμματα, γιά ἀποδοχή λύσης, πού ἀντιστρατεύεται κάθε ἔννοια δικαίου καί πού, ἐκ τῶν πραγμάτων, θά ὀδηγήσει στήν τουρκοποίηση τῆς πατρίδας μας καί στόν ἐκπατρισμό τοῦ λαοῦ μας.

Καλοῦμε πατρικά ὅλους, ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας μέχρι καί τόν τελευταῖο πολίτη, ὅπως, ἐν ὀνόματι τῆς τρισχιλιετοῦς Ἱστορίας μας καί τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, ἀλλά καί μέ πυξίδα τό μέλλον τῶν παιδιῶν μας, ἀντισταθοῦν στίς πιέσεις. Εἶναι καιρός νά ἀξιῶσουμε σεβασμό πρὸς τίς ἀρχές τῶν Ἑνωμέ-

νων Ἐθνῶν καί νά ἀποσύρουμε ὅσα, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἐκάμ-
πτετο ἡ τουρκική ἀδιαλλαξία, προτείναμε, καί τά ὅποια ἀντι-
στρατεύονται τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἐμεῖς δέν διεκδι-
κήσουμε καί δέν ἀγωνιστοῦμε γιά τά δίκαιά μας, κανένας ἄλλος
δέν θά τό πράξει γιά μᾶς.

Γιά μᾶς, ἡ ἀταλάντευτη ἐμμονή πρός τίς ἀρχές τῶν Ἑνωμένων
Ἐθνῶν εἶναι ζήτημα ἐπιβίωσης. Εἶναι καί σεβασμός πρός τίς χρι-
στιανικές ἀρχές καί ἀξίες, πού ἔφερε στή γῆ, μέ τήν ἐνανθρώπη-
σή Του, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι, στό χεῖλος
τοῦ κρηνοῦ πού φτάσαμε, μέ τή μέθοδο τῶν συνεχῶν ὑποχωρή-
σεων, μόνο ἐπανατοποθέτηση τοῦ προβλήματός μας, ὡς προβλή-
ματος εἰσβολῆς καί κατοχῆς, θά δώσει ἐλπίδα σωτηρίας. Ἄς μή
διστάσουμε νά ἀναλάβουμε τίς εὐθύνες μας. Τό ὀφείλουμε στή
μακρά φάλαγγα τῶν προγόνων μας, ἀλλά καί στά παιδιά μας.

Μέ τήν ἀγωνία γιά τήν πορεία τοῦ ἐθνικοῦ μας προβλήματος,
λοιπόν, νά συνέχει τήν καρδιά μας, ἀλλά καί μέ μεγάλη θλίψη,
γιά τήν οἰκονομική δυσπραγία, πού ἔπληξε τό λαό μας, καλούμα-
στε νά ἐορτάσουμε φέτος τά Χριστούγεννα. Ἄς μή χάνουμε τό
θάρρος μας, ὅμως. Πέρα ἀπό τά ἀνθρώπινα, ὑπάρχει καί ὁ Θεός.
Ἄς στραφοῦμε μέ ἐμπιστοσύνη σ' Αὐτόν. Μέ τήν πεποίθηση ὅτι
«μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός», ἅς ἐντείνουμε τίς προσπάθειές μας, ὥστε,
ὄχι μόνο νά ἀποτρέψουμε κακή λύση, ἀλλά καί νά μπορέσουμε νά
ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν κατοχή. Εἶθε τό ἀνατέλλον νέον ἔτος
2011 νά εἶναι τό ἔτος ἀπελευθέρωσης τῆς πατρίδας μας.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,
Χριστούγεννα 2010.

Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης
† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς ἀνά χεῖρας
Ἐγκυκλίου κατὰ τή θεία Λειτουργία τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.